

Na okraj seminářů s Takeji Ogawou

Japonský trenér karate Sensei Takeji Ogawa je již dlouholetým hostem naší cvičební skupiny (ČKBU). Pravidelně k nám dojíždí několikrát ročně. Přes nás navázal kontakt i s jinými cvičebními skupinami v České Republice, Německu a na Slovensku.

Sensei mluví samozřejmě dobře japonsky, a také německy a anglicky. Někteří jazykově nezpůsobilí a cvičebně nezkušení účastníci mohou mít pochopitelně potíže s tím, aby správně porozuměli jeho výkladům a jeho pojetí tréninku karate.

Předem je nutné si říci, že jeho návštěvy a semináře jsou pro cvičence neocenitelným zdrojem porovnání vlastních cvičebních zkušeností a poznatků.

Sensei přes svůj věk se stále aktivně věnuje tréninku a zlepšuje svoji cvičební i osobní kondici. Obvykle každý z účastníků jeho seminářů musí připustit, že jej přinejmenším svoji kondicí vůbec nedostihuje. Kdo například někdy viděl jeho vlastní rozpis cviků v jeho osobním kalendáři, ten se zděsil. Počty jsou šílené. Například minulé dva roky prováděl milion seků s *bokkenem* (dřevěným mečem).

Přes své cvičební nasazení není sensei žádným zarputilým zastáncem hrubé zevní školy tréninku. Společně s mnoha jinými znalci se shoduje v tom, že do určité míry a věku je rychlý, tvrdý a dynamický trénink (u mladých mužů) vhodný a nutný. Nadbytečné přehánění však působí destruktivně na vlastní organismus a zdraví. Všem cvičencům vždy doporučuje zařadit do svého tréninkového postupu i vnitřní, měkký a pomalý způsob cvičení.

Sensei na seminářích zdůrazňuje zejména rozdíly mezi sportovním a skutečným karate. Dále hlavně poukazuje na rozdíly a shodnosti mezi školou karate *goju-ryu* (které je představitelem) a *shotokan-ryu*. Rovněž uvádí stejné příklady, podobnosti, rozdíly či principy, které se týkají všech škol karate, ale také i jiných bojových umění a sportů – např. box evropský i thajský, *kendo*, *iaido*, *taichichuan*, *judo*, *akido*, golf aj.

Jeho semináře navštěvují příznivci nejen tréninku karate, ale bez problémů i cvičenci jiných způsobů tréninku (*aikido*, *taichichuan*, sebeobrana aj.).

Jak sensei sám velmi často uvádí, účelem a cílem jeho seminářů není, aby si cvičenci pod jeho vedením tzv. dobře zacvičili, ale aby cvičili (zkoumali, zkoušeli, studovali apod.) především sami!

Jeho semináře je potřeba brát jako konzultační hodiny, při kterých sensei rád vše ukáže, co a jak sám cvičí, nebo se snaží cvičit, a co účastníkům doporučuje vyzkoušet přímo nebo analogicky při svém vlastním cvičení. Uvádí obecnou teorii i vlastní praxi, ke které dospěl.

Všimněte si, že pokud pan Ogawa při semináři umožňuje, aby si cvičenci jeho doporučená cvičení a cviky vyzkoušeli, tak se bedlivě dívá, jak se s nimi cvičenci potýkají. Nutit vás do cvičení nebude.

Výsledkem jeho snahy, by mělo být vlastní cvičební úsilí účastníků po skončení semináře. Neočekávejte, že vám sensei bude neustále stupidně počítat, abyste se nějak nadchli, vzrušili, zpotili, unavili a získali dobrý pocit, že jste si díky jeho manipulaci s vámi dobře zacvičili.

Sportovní pojetí se rozchází se skutečným tréninkem karate. Sportovní trénink je vsutku výhodný pro mladší cvičence. Soutěž však není žádným uměním, natož nějakou cestou (*do*). V dospělosti musí být sportovní trénink vystřídán vážnějším pojetím tréninku, které osobnostní konkurenci a konfrontaci postupně vylučuje.

Po dosažení dospělosti, cvičenci, kteří jsou bezvýhradně soutěžně naladění a sportovně motivováni, stejně jakéhokoliv dalšího vlastního tréninku zanechávají. Nenechme se zmást tím, že někdy působí jako různí profesionální akademici, trenéři, rozhodčí, úředníci, pochůzkáři, průvodci, vrátní nebo prodavači značkového sportovního artiklu.

Záměry skutečného tréninku jsou jiné. Trénink karate by měl především mimo jiné vedlejší účinky přímo přinášet uspokojení samotnému tomu, kdo jej provádí (*karateka*). Nepřímé uspokojení z vlastní osoby, úspěchu, obdivu, popularity, kondice, techniky, vítězství, stupňů, pásů, medailí, diplomů, peněz, majetku a jiných náležitostí se nijak nepočítá.

Komu pán bůh, tomu všichni svatí. Komu však nepřeje, i kdyby mu všichni svatí drželi palce a měl všechny výše uvedené svátosti k dispozici, nebude mu to nic platné. Bude proklatým a trpícím zajatcem pekla, který čistou radost ze cvičení, pohybu či ne/existence dávno zapomněl a ztratil.

Sensei Ogawa je zkušebním komisařem naší cvičební skupiny (ČKBU). Jestliže naše západní kraje třeba navštíví nějaký tibetský láma, různí nadšenci se mohou přetrhout, aby od něj získali požehnání a bílý pás kolem krku. Nikdo jejich způsobilost k nauce, kterou láma prezentuje, nezkoumá.

Požadavky na technické stupně (pásy) u zevního a vnitřního pojetí tréninku karate se dosti liší. Pochopitelně by bylo optimální, aby forma i obsah spolu ladily. Pro většinu cvičenců, zvláště těch postižených západní civilizací, což jsou čím dále tím více také Asiaté, to však není nijak možné. Jejich bytostná kondice a nesprávný či mdlý způsob tréninku, to nemohou umožnit.

Být vámi, moc bych se svým či cizím cvičebním zařazením (stupni a pásy) nezabýval – ani vůbec, ani úplně. Nezapomeňte, že nejvyšším stupněm a pásem je bílý – žádný.

Sensei Ogawa nikoho nenutí, aby převzal jeho způsob cvičení. Rovněž, ačkoliv je čestným členem, příznivcem či hostem mnoha národních a mezinárodních organizací, nemá žádnou svoji mateřskou organizaci, do které by se vás snažil integrovat. Pro některé cvičence je to problém, neboť vyžadují svoji závislost a autoritu, která by jejich problematické působení v oblasti karate zaštiťovala a garantovala.

Když už konečně náš západně postižený člověk cvičí, tak obvykle posiluje jen kondici a techniku té části své bytosti, která má být tréninkem právě zničena. Zevní náročný trénink není tedy správně určen k posilování kondice, výkonnosti a způsobilosti osobnosti cvičence, jak se mylně Západ domnívá, ale právě k jejich zničení - ke zničení falešného vědomí, na kterém si postižená Západní civilizace tolik mnoho naivně nebo zlomyslně zakládá.

Pokud je vám v otázce smyslu a účelu seminářů senseie Ogawy, alespoň trochu jasno, jistě se jich někdy rádi zúčastníte, a jistě vás my i sensei Ogawa rádi uvidíme.